

pleje; saa vilde altsaa denne forpligtede Ydelse gaa ikke lidt op over 1 Kr. Man har derfor i det andet Ting nedsat Minimum af Pengehjælp til 40 Ore, hvilket i Forbindelse med Lægehjælp og Sygehusbehandling kan antages at svare til det Minimum, vi sætte her, nemlig 1 Kr. i Pengehjælp. Maksimumsgrænsen af Pengehjælpen er beholdt, nemlig $\frac{2}{3}$ Daglon med Afgang for ethvert Medlem til at opnaa $\frac{1}{3}$ Daglon i Pengehjælp, naar han derfor yder et tilsvarende forhøjet Medlemsbidrag. Naar der altsaa er paalagt Sygefasterne som Pligt at yde fri Lægehjælp og Sygehusbehandling, aabnes der dog Afgang for en bestaaende Sygekasse, som ikke i sin Vedtægt har denne Forpligtelse, til at faa Anerkendelse i Henshold til de for den nu gældende Regler; ved Siden deraf er der tilføjet, hvad jeg vil kalde en Ventil, idet der bestemmes, at det skal gælde for alle Sygefaster, at Indenrigsministeren for et Aar ad Gangen kan fritage Sygefaster for at yde Lægehjælp, mod at de yde et tilsvarende forhøjet Pengebidrag. Man tænker derved paa de Bansefligheder, som for en Anstalt kunne opstaa over for det, at Lægers Forordninger kunne blive urimelige; der vil da være en Udvej for Sygefasterne til at gaa uden om dette Spørgsmaal ved denne Afgang til midlertidig Fritagelse for den tvungne Lægehjælp.

I de følgende Paragraffer maa jeg gøre opmærksom paa, at der i Redaktionen er indløbet en Fejl, idet Paragrafnumrene skulle forhøjes med et Nummer, da der i Landstinget er indtrent en Paragraf, nemlig den, som omhandler, hvad jeg her omtalte. Det er den ny § 19 i Lovforslaget, og Numrene ere blevne saaledes forstudte, at fra § 19 maa Paragrafnumrene forskydes med et Tal, hvilket jeg henstiller kan blive rettet i Tidenden. Altsaa er der i § 22 foretaget denne Endring, at medens man her i Folketinget var bleven staaende ved Afgang for Sygefassemedlemmer til at kunne nyde Hjælp i 30 Uger i Løbet af 3 Regnskabsaar, har Landstinget forøget dette til 60 Uger, men der er i § 22 i andet Stykke brugt et Udtryk, som maasse ikke er ganske klart. Det hedder der, at har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt i 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Kassen med mindre Vedtægterne bestemme anderledes. Der er brugt dette Udtryk „Sygehjælp“, og det er mig bekendt, at man i Landstinget derved har nærmest tænkt paa Lægehjælp, altsaa at Tankegangen er denne, at Sygefassemedlemmerne skulle mindst have Afgang til Pengehjælp i 13 Uger, det vil

siges fuld Hjælp i 13 Uger og derefter i Løbet af 60 Uger i 3 Regnskabsaar: Lægehjælp og Sygehusbehandling. Saaledes tror jeg, det har været opfattet i det andet Ting. Det ligger imidlertid ikke i Ordlyden, naar det hedder, saaledes som jeg læste op for: „har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt 60 Uger“. Dermed maatte altsaa forstås en hvilken som helst Hjælp, og ethvert Medlem, der har faaet en hvilken som helst Hjælp, Pengehjælp eller Lægehjælp, vil ifølge denne Bestemmelse kunne miste sin Ret til at faa yderligere Hjælp af Kassen. Jeg nævner dette kun, fordi der kunde opstaa Tvivl derom; i Praksis gaar jeg ud fra, og saaledes er Erklæringen ogsaa affattet her i Tinget, at vi tænke, at denne nærmest vil blive anvendt saaledes, at man giver Afgang til fri Lægehjælp og fri Sygehusbehandling i Løbet af disse 60 Uger. For øvrigt har det ikke nogen videre Betydning, da Punktummet ender med den Sætning: „med mindre Vedtægten bestemmer anderledes“, saa hele Forholdets Ordning er overladt til Vedtægten egen Afgørelse.

Der er for øvrigt i en foregaaende Paragraf gjort en lille Rettelser, som jeg oversprang, idet det hed i Folketingets Affattelse: „Vedtægterne kunne bestemme, at Hjælp ikke ydes for Drankersydomme, veneriske Sygdomme eller Sygdomme, som hidvære fra Slagsmaal“. — Der har Landstinget vist sig mere human lige over for de paagældende Patienter, idet man der har sat „Hjælp“ i Stedet for „Hjælp“ i Almindelighed; altsaa Vedtægterne kunne kun stryge Pengehjælp, og der vil altid være Afgang til fri Lægehjælp.

Der er i § 23 tilføjet en Bestemmelse om, at Sygefassenspektøren ansættes med Forpligtelse til ogsaa at overtage Bestyrelsen af en Ulykkesforsikringsanstalt, i hvilket Tilfælde han da faar et Lønningstillæg af 800 Kr. Det er ogsaa en naturlig Bestemmelse, og jeg vil haabe, at det maa lykkes at gennemføre den her berørte Betingelse.

§ 24 er der foretaget en mindre Rettelser vedrørende Fremgangsmaaden ved Valget af et Nævn, der skulde være raadgivende for Sygefassenspektøren, og derom er vist intet at bemærke. Endelig er der udeladt en Bestemmelse i § 29 om Sygefassernes Afgang til at deres Overstud, eventuelt af frivillige Medlemsbidrag, at yde Tilfud til andre, stodeordnede Djemed, til Hjælpekasser af forskjellig Art. Man har derom i Landstinget ment, at det ikke vilde være rigtigt, naar en Sygekasse understøttes af Statsmidler, da at give den Afgang til at anvende